ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 6ης Οκτωβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 118/86,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Gerechtshof (Εφετείου) του Arnhem (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Εισαγγελικής αρχής

και

Nertsvoederfabriek Nederland BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Veenendaal (Κάτω Χώρες),

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30, 34, 36 και 37 της Συνθήκης ΕΟΚ, του κανονισμού 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς για ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 95) και του κανονισμού 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/014, σ. 71),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, F. Schockweiler, G. Bosco, U. Everling και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. L. da Cruz Vilaça
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η εταιρία Nertsvoederfabriek Nederland BV, κατηγορούμενη στην κύρια δίκη, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο H. J. Bronkhorst κατά την έγγραφη διαδικασία και από τον D. J. Drijber, δικηγόρο Χάγης, κατά την προφορική διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

— η κυβέρνηση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τον E. F. Jacobs κατά την έγγραφη διαδικασία,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο R. C. Fischer κατά την έγγραφη και την προφορική διαδικασία,

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 17ης Μαρτίου 1987,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαΐου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με Διάταξη της 27ης Μαρτίου 1986, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Μαΐου του ίδιου έτους, το Gerechtshof του Άρνεμ υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 30, 34, 36 και 37 της Συνθήκης ΕΟΚ και των κανονισμών 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς για ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 95) και του κανονισμού 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/014, σ. 71).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο ποινικής διώξεως που ασκήθηκε κατά της Nertsvoederfabriek Nederland BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου, κατηγορούμενης ότι από τον Ιανουάριο 1984 έως τις 23 Οκτωβρίου 1984 διατήρησε, στο Veenendaal, σε λειτουργία χωρίς έγκριση, κατά παράβαση του άρθρου 5 του « Destructiewet » (ολλανδικός νόμος σχετικά με την καταστροφή των πτωμάτων ζώων και των καταλοίπων ζώων) της 21ης Φεβρουαρίου 1957 (*Staatsblad* 1957/84, σ. 155), μία εγκατάσταση προοριζόμενη κυρίως να καθιστά αβλαβή τα κατάλοιπα ζωικής προελεύσεως, μέσω μεταποιήσεώς τους σε χρήσιμα προϊόντα, και ότι μεταποίησε στην προαναφερθείσα εγκατάσταση (χώρο τεμαχισμού) παραπροϊόντα σφαγίων πουλερικών σε ένα τελικό προϊόν (καφετιά σκόνη), κατάλληλο για τη μεταποίηση προς παρασκευή ζωοτροφών με μια διαδικασία θερμάνσεως εντός μιας εγκαταστάσεως ξηράνσεως (valorisator).

3 Θεωρώντας ότι στη διαφορά αυτή τίθεται ζήτημα ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου, το Gerechtshof αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα:

« Αν υποτεθεί:

— ότι κατά τη νομοθεσία κράτους μέλους νοείται ως τεμαχισμός σφαγίων το ότι τα κατάλοιπα ζωικής προελεύσεως καθίστανται αβλαβή με τη μεταποίησή τους σε χρήσιμα προϊόντα εντός εγκαταστάσεως τεμαχισμού σφαγίων· ως εγκατάσταση τεμαχισμού σφαγίων μια εγκατάσταση που προορίζεται αποκλειστικά ή κυρίως να καταστήσει αβλαβή κατάλοιπα ζωικής προελεύσεως με τη μεταποίησή τους σε χρήσιμα προϊόντα· ως κατάλοιπα ζωικής προελεύσεως, μεταξύ άλλων: σφάγια θήρας και πουλερικών που είναι προφανώς ακατάλληλα για την κατανάλωση από ανθρώπους και προέρχονται από εγκαταστάσεις όπου η σφαγή των ζώων θήρας και των πουλερικών πραγματοποιείται κατ' επάγγελμα, εξαιρουμένων των σφαγίων τα οποία μπορούν να προορίζονται για διαφορετική επωφελή χρήση·

— ότι η σφαγή των πουλερικών συνεπάγεται τη δημιουργία καταλοίπων που αντιστοιχούν περίπου στο 18 % των πουλερικών και το 1/4 των οποίων μπορεί να προορίζεται για επωφελή χρήση·

— ότι ο νόμος απαγορεύει τη μη υπαγωγή των καταλοίπων ζωικής προελεύσεως στη διαδικασία του τεμαχισμού·

— ότι ο νόμος απαγορεύει τη δημιουργία, θέση ή διατήρηση σε λειτουργία, την επέκταση ή τη μεταβολή μιας εγκαταστάσεως τεμαχισμού χωρίς έγκριση και ότι η έγκριση αυτή μπορεί να χορηγηθεί χάριν αποτελεσματικής πραγματοποιήσεως του τεμαχισμού·

— ότι χορηγήθηκαν τέσσερις εγκρίσεις εντός του συγκεριμένου κράτους μέλους·

— ότι αυτός προς τον οποίο χορηγήθηκε η έγκριση υποχρεούται να συγκεντρώσει και να πραγματοποιήσει δωρεάν τον τεμαχισμό όλων των καταλοίπων ζωικής προελεύσεως εντός της περιοχής που του έχει παραχωρηθεί·

— ότι ο τεμαχισμός των σφαγίων πουλερικών — που αποτελεί προσοδοφόρα δραστηριότητα — επιφυλάσσεται κατ' αυτό τον τρόπο σ' αυτούς προς τους οποίους χορηγείται έγκριση·

— ότι κατά την ενδιαφερομένη κυβέρνηση, ο νόμος απαγορεύει την εξαγωγή καταλοίπων ζωικής προελεύσεως,

πώς πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να ερμηνευθούν τα άρθρα 30 και/ή 34 και/ή 36 και/ή 37 της Συνθήκης ΕΟΚ και/ή του κανονισμού 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς για ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II της Συνθήκης και/ή του κανονισμού (ΕΟΚ) 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών, ενόψει του γεγονότος ότι ο τεμαχισμός σφαγίων πουλερικών επιφυλάσσεται σε ορισμένους λήπτες της έγκρισης; »

4 Τα πραγματικά περιστατικά, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι παρατηρήσεις που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 20 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου εκτίθενται διεξοδικώς στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

5 Με το ερώτημά του το παραπέμπον δικαστήριο ζητεί κατ' ουσία να πληροφορηθεί αν μια εθνική ρύθμιση που επιφυλάσσει μόνο στους κατόχους διοικητικής άδειας τεμαχισμού, που είναι επιφορτισμένοι με τη διάθεση όλων των καταλοίπων ζώων, την κατεργασία των παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών και που επιβάλλει στους παρασκευαστές αυτών των παραπροϊόντων να τα διαθέτουν μόνο στα εγκεκριμένα για τον τεμαχισμό πρόσωπα αντί αμοιβής που καθορίζεται κατόπιν συμφωνίας με αυτούς, συμβιβάζεται με τις διατάξεις της Συνθήκης που αφορούν τους ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών και των εξαγωγών ή τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, με τις διατάξεις που αφορούν τα εθνικά μονοπώλια εμπορικού χαρακτήρα, καθώς και με τις διατάξεις των κανονισμών περί κοινής οργανώσεως της αγοράς, στις οποίες εμπίπτουν τα εν λόγω παραπροϊόντα σφαγίων.

6 Πρέπει, καταρχάς, να καθοριστούν αυτές από τις κοινοτικές διατάξεις, που απαρριθμεί το παραπέμπον δικαστήριο, οι οποίες είναι εφαρμοστέες εν προκειμένω.

7 Όσον αφορά το άρθρο 37 της Συνθήκης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω. Εξαρτώντας από προηγούμενη άδεια την εκμετάλλευση εγκαταστάσεως τεμαχισμού και ορίζοντας ότι η διάθεση και η επεξεργασία των καταλοίπων ζώων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα παραπροϊόντα σφαγίων πουλερικών, θα διενεργείται μόνο από όσους έχουν αυτή την άδεια, στους οποίους πρέπει υποχρεωτικά να παραδίδονται όλα τα κατάλοιπα ζώων, η εθνική κανονιστική ρύθμιση που περιγράφει το παραπέμπον δικαστήριο δεν συνιστά εθνικό μονοπώλιο εμπορικού

χαρακτήρα, το οποίο και μόνο αφορά η εν λόγω διάταξη. Πρέπει να γίνει, πράγματι, δεκτό ότι δεν αμφισβητείται ότι η εν λόγω ρύθμιση επιτρέπει σε κάθε ενδιαφερόμενο που συγκεντρώνει τις απαιτούμενες από τη ρύθμιση προϋποθέσεις και που υπόκειται στις συνακόλουθες υποχρεώσεις να ζητεί και να λαμβάνει την προβλεπόμενη άδεια.

8 Όσον αφορά τους κανονισμούς περί κοινής οργανώσεως της αγοράς, χωρίς να είναι αναγκαίο να καθοριστεί αν, εν προκειμένω, τα παραπροϊόντα σφαγίων πουλερικών εμπίπτουν στην κοινή οργάνωση αγοράς που διέπεται από τον κανονισμό 827/68 ή σε αυτή που διέπεται από τον κανονισμό 2777/75, αρκεί να γίνει δεκτό ότι οι μόνοι κανόνες που μπορούν να θιγούν από την υπό κρίση ρύθμιση είναι οι διατάξεις του άρθρου 4 του κανονισμού 827/68 και του άρθρου 11 του κανονισμού 2777/75, που περιορίζονται στην απαγόρευση, στο πλαίσιο των ενδοκοινοτικών εμπορικών ανταλλαγών, κάθε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος, υπό τις επιφυλάξεις αποκλειστικώς που προβλέπονται από τους κανονισμούς αυτούς.

9 Δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές επαναλαμβάνουν τις απαγορεύσεις που θέτουν τα άρθρα 30 και 34 της Συνθήκης, η ρύθμιση στην οποία αναφέρεται το παραπέμπον δικαστήριο πρέπει να εκτιμηθεί ακριβώς υπό το πρίσμα αποκλειστικώς των διατάξεων αυτών των άρθρων σχετικά με την κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών και κάθε μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος επί των εισαγωγών και των εξαγωγών, θεωρούμενων ως αναπόσπαστο μέρος των κοινών οργανώσεων αγοράς.

10 Όσον αφορά το άρθρο 30, πρέπει να γίνει δεκτό ότι από την εν λόγω ρύθμιση δεν καταφαίνεται καμία απαγόρευση εισαγωγής, έτσι ώστε να μη χρειάζεται να εξεταστεί αυτή η διάταξη. Το αναφερόμενο γεγονός ότι οι εγκαταστάσεις τεμαχισμού προσφέρουν για την αγορά των παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών πολύ χαμηλές τιμές δεν είναι ικανό να κλονίσει αυτή τη διαπίστωση, δεδομένου ότι πρόκειται απλώς για συμπεριφορά επιχειρήσεων.

11 Το άρθρο 34 εφαρμόζεται, καθόσον η εθνική ρύθμιση, με την υποχρέωση που επιβάλλει στους παραγωγούς να διαθέτουν τα παραπροϊόντα σφαγίων πουλερικών στο δήμο όπου είναι εγκαταστημένοι, περιέχει σιωπηρώς απαγόρευση εξαγωγών. Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν ο περιορισμός αυτός των εμπορικών ανταλλαγών δικαιολογείται έναντι του άρθρου 36 της Συνθήκης, το οποίο επικαλείται η ολλανδική κυβέρνηση υποστηρίζοντας ότι η ρύθμιση αυτή επιδιώκει, όπως συνάγεται εξάλλου από τις αιτιολογικές σκέψεις του νόμου, στόχους υγειονομικής φύσεως με σκοπό την πρόληψη της εξαπλώσεως ασθενειών των ζώων και κάθε μολύνσεως που μπορεί να επηρεάσει δυσμενώς την ποιότητα της ζωής.

12 Ελλείψει, σε κοινοτικό επίπεδο, διατάξεων που να προβλέπουν την εναρμόνιση όλων των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να διασφαλιστεί στον τομέα των παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών, ιδίως δε των παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών ακατάλληλων για την κατανάλωση από ανθρώπους, η προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων, και που να θεσπίζουν κοινοτικές διαδικασίες ελέγχου για την τήρησή τους, τα κράτη μέλη μπορούν να επικαλεσθούν το άρθρο 36 της Συνθήκης για να δικαιολογήσουν ορισμένους περιορισμούς στο ενδοκοινοτικό εμπόριο παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών, ιδίως δε των παραπροϊόντων που είναι ακατάλληλα για την κατανάλωση από ανθρώπους. Πράγματι, το γεγονός και μόνο της εγκαθιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγοράς δεν έχει ως αποτέλεσμα να εξαιρεί τους γεωργούς από κάθε εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιδιώκει διαφορετικούς στόχους από αυτούς που καλύπτονται από την κοινή οργάνωση αγοράς, ακόμη και αν η ρύθμιση αυτή μπορεί να έχει επίπτωση στη λειτουργία της αγοράς στον οικείο τομέα (βλέπε απόφαση της 1ης Απριλίου 1982, Holdijk και λοιποί, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 141 έως 143/81, Συλλογή 1982, σ. 1299).

13 Όμως, μπορεί για μια εθνική ρύθμιση να εφαρμοστεί η εξαίρεση του άρθρου 36 μόνο όταν η υγεία και η ζωή των ανθρώπων και των ζώων δεν μπορούν να προστατευθούν εξίσου αποτελεσματικά με μέτρα λιγότερα περιοριστικά των ενδοκοινοτικών εμπορικών ανταλλαγών.

14 Απ' αυτή την άποψη, και όσον αφορά καταρχάς την υποχρέωση διαθέσεως των παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών μόνο στα εγκεκριμένα για τον τεμαχισμό πρόσωπα με εξαίρεση όλων των άλλων επιχειρηματιών που ασκούν τις δραστηριότητές τους στο εθνικό έδαφος, η ολλανδική κυβέρνηση προβάλλει πειστικώς ότι η υποχρέωση αυτή είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της αποτελεσματικότητας στο σύνολό της της ρυθμίσεως που θεσπίστηκε με τον « Destructiewet », προκειμένου να διασφαλίζεται, με όλες τις απαιτούμενες εγγυήσεις προς το συμφέρον της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων, η αποκομιδή και η διάθεση όλων των καταλοίπων ζώων.

15 Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν έχει μεγάλη σημασία το ότι από τα παραπροϊόντα σφαγίων πουλερικών μπορεί να παραχθεί, κατόπιν μεταποιήσεως, ένα προϊόν κατάλληλο να διατεθεί στο εμπόριο από τα επιφορτισμένα με τον τεμαχισμό πρόσωπα και να εξασφαλίζεται έτσι η επικερδής εκμετάλλευση των εγκαταστάσεών τους. Πράγματι, όπως δέχτηκε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 10ης Ιουλίου 1984 (Campus Oil Ltd κατά Minister for Industry and Energy, υπόθεση 72/83, Συλλογή 1984, σ. 2727), η εφαρμογή του άρθρου 36 δεν αποκλείεται από το γεγονός και μόνο ότι εθνική κανονιστική ρύθμιση που δικαιολογείται από αντικειμενικές περιστάσεις που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των συμφερόντων που αφορά αυτή η διάταξη επιτρέπει την επίτευξη και άλλων στόχων οικονομικής φύσεως. Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο όταν ο στόχος οικονομικής φύσεως διευκολύνει την επίτευξη του υγειονομικού σκοπού.

16 Όσον αφορά, στη συνέχεια, την έμμεση απαγόρευση εξαγωγής, πρέπει να τονιστεί ότι για να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος μέσω ρυθμίσεως με την οποία επιδιώκεται η εξασφάλιση της διαθέσεως των καταλοίπων ζώων με όλες τις απαιτούμενες υγειονομικές εγγυήσεις δεν φαίνεται αναγκαίο να απαγορευθούν οι εξαγωγές των παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών, εφόσον συντρέχουν οι υγειονομικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από αυτή τη ρύθμιση, όσον αφορά την αποκομιδή και τη μεταφορά επί του εθνικού εδάφους.

17 Κατά συνέπεια, πρέπει στο ερώτημα που υπέβαλε το Gerechtshof του Άρνεμ να δοθεί η απάντηση ότι οι κανονισμοί 827/68 και 2777/75 δεν αντιτίθενται στο ότι εθνική κανονιστική ρύθμιση, που θεσπίστηκε προς το συμφέρον της προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων, επιφυλάσσει στους κατόχους διοικητικής άδειας τεμαχισμού τη συλλογή και την επεξεργασία όλων των καταλοίπων ζώων και υποχρεώνει τους παραγωγούς παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών να τα παραχωρούν, ως κατάλοιπα ζώων, μόνο στα εγκεκριμένα πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα με τον τεμαχισμό. Μια τέτοια ρύθμιση, καθόσον επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές εμπορικές ανταλλαγές, συνάδει με τα άρθρα 30, 34 και 36 της Συνθήκης, μόνο εφόσον δεν συνεπάγεται για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές από ή προς άλλα κράτη μέλη περισσότερα εμπόδια από αυτά που δικαιολογούνται έναντι του άρθρου 36 της Συνθήκης από την επιδίωξη τηρήσεως επί του εθνικού εδάφους των υγειονομικών διατάξεων που διέπουν την αποκομιδή και μεταφορά των προϊόντων που θεωρούνται ως επιβλαβή για την υγεία.

Επί των δικαστικών εξόδων

18 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η κυβέρνηση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 27ης Μαρτίου 1986 το Gerechtshof του Άρνεμ, αποφαίνεται:

Οι κανονισμοί 827/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς για ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ της Συνθήκης, και 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών, δεν αντιτίθενται στο ότι εθνική κανονιστική ρύθμιση, που θεσπίστηκε προς το συμφέρον της προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων επιφυλάσσει στους κατόχους διοικητικής άδειας τεμαχισμού τη συλλογή και την επεξεργασία όλων των καταλοίπων ζώων και υποχρεώνει τους παραγωγούς παραπροϊόντων σφαγίων πουλερικών να τα παραχωρούν, ως κατάλοιπα ζώων, μόνο στα εγκεκριμένα πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα με τον τεμαχισμό. Μια τέτοια ρύθμιση, καθόσον επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές εμπορικές ανταλλαγές, συνάδει με τα άρθρα 30, 34 και 36 της Συνθήκης, μόνο εφόσον δεν συνεπάγεται για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές από ή προς άλλα κράτη μέλη περισσότερα εμπόδια από αυτά που δικαιολογούνται έναντι του άρθρου 36 της Συνθήκης, από την επιδίωξη τηρήσεως επί του εθνικού εδάφους των υγειονομικών διατάξεων που διέπουν την αποκομιδή και μεταφορά των προϊόντων που θεωρούνται ως επιβλαβή για την υγεία.

Galmot Schockweiler

Bosco Everling Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Οκτωβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

Y. Galmot